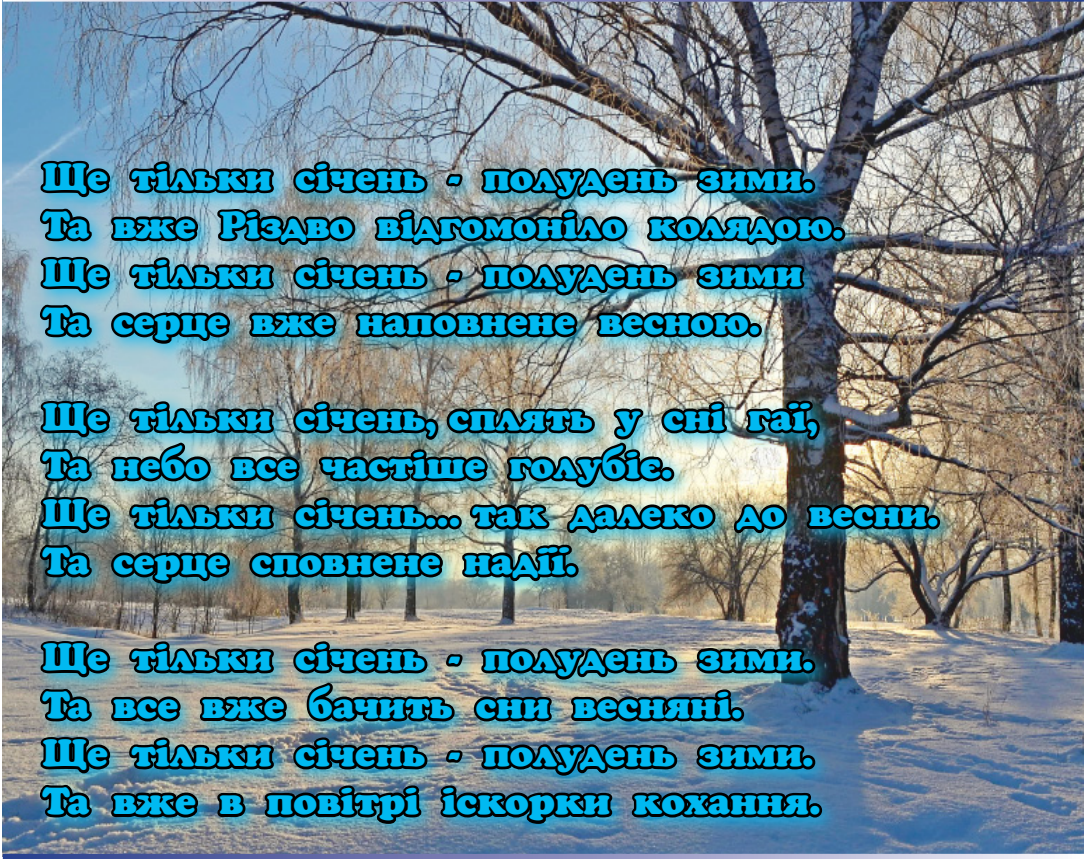

Ще тільки січень - полудень зими.
Та вже Різдво відгомоніло колядою.
Ще тільки січень - полудень зими
Та серце вже наповнене весною.

Ще тільки січень, сплять у сні гаї,
Та небо все частіше голубіє.
Ще тільки січень... так далеко до весни.
Та серце сповнене надії.

Ще тільки січень - полудень зими.
Та все вже бачить сні весняні.
Ще тільки січень - полудень зими.
Та вже в повітрі іскорки кохання.

Сьогодні в номері:

Новий 2013 рік у
гімназії

2 стор.

"Подаруй свято
хворій дитині"

4 стор.

Надзвичайна
подорож

6 стор.

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

НОВИЙ 2013 РІК У ГІМНАЗІЇ

Грібніюк К., 11-А клас

Уже дуже скоро настане та чарівна мить, коли кожна дитина радітиме подарункові від Діда Мороза, дорослі прикрашатимуть дім та ялинку, а телебачення транслюватиме традиційні новорічні шоу. А все тому, що ми на порозі Нового року – свята щастя, радості й любові.

Справді, свято для кожної людини завжди було особливим. В очікуванні цього дива всі країни світу по-різному готуються до нього. Одні викидають старі речі, аби Новий рік зустріти з новими, а інші – обмінюються подарунками та водять хороводи навколо ялинки, щоб новорічне дійство було запальним та веселим. Кожне ж українське місто традиційно запалює новорічні вогники на ялинці та запрошує людей на святкування. У моєму рідному Кіровограді вже почалися приготування до Нового року. На площі Кірова поставили ялинку, а центральні вулиці прикрасили різнобарвними гірляндами та іграшками. Місто стало таким по-святковому гарним, що ніхто навіть не зважає на люті морози. Діти граються в сніжки та катаються на санчатах, а дорослі, готуючись до Нового року, обирають пухнасту красуню в домівку та подарунки для родини.

У Кіровоградському облкомплексі, де я навчаюсь, традиційно готують новорічну програму, яка щороку нова та істотно відрізняється від попередніх. Нещодавно в приміщенні поставили ялинку та прикрасили всі навчальні аудиторії. Цьогорічне дійство обіцяє бути незабутнім, адже кожен клас отримав певне завдання, яке полягає у відтворенні звичаїв святкування новорічного дійства у різних країнах світу. Головний балетмейстер нашого навчального закладу професор Похиленко Віктор Федорович поставив перед нами задачу: кожен клас повинен лаконічно передати глядачам традиції, звичаї, настрій та атмосферу тієї країни, яку вони обрали. На перший погляд, немає нічого складного, але насправді це не так і просто. Дійсно, усі європейські держави мають свої власні особливості святкування Нового року. Наприклад, для України традиційними є відзначення у сімейному колі та подарунки від Діда Мороза, а от для Греції подарунком є камінь, який приносять у родину, та чистка каміну як символічний обряд звільнення від нечисті.

Певним ускладненням було і те, що класам потрібно вкластися в 10-15 хвилин і за короткий період, відведений на підготовку, вивчити фрагменти мови обраної країни, аби створити ілюзію перебування в ній.

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Дуже складно також було зрозуміти суть святкування Нового року іншого, не знайомого тобі, куточка Європи, жодного разу не побувавши в ньому.

Але нас не зупиняли такі труднощі, тому свято вийшло на славу. Дійсно, новорічне дійство цього року було надзвичайно гарним та пізнавальним. Кожен клас обрав країни, традиції яких для українців не просто незрозумілі, але іноді дуже дивні. Ось, наприклад, 10-Г обрав країну Японію. Чесно кажучи, не знаючи, що це 10-Г, а просто дивлячись на те, як вони вміло демонструють традиції та звичаї обраної країни, а також «розмовляють» японською, я б ніколи в житті не подумала, що ці діти насправді українці. Їм удалось не просто вивчити фрагменти мови і показати традиції Японії, а дійсно зробити так, аби глядачі повірили і занурилися в атмосферу святкування Нового року цієї країни. Особисто я, разом зі своїм 11-А класом, демонструвала глядачам звичаї та традиції Греції. Ми, звісно, не вчили стільки слів, як 10-Г, але наше «Харум протохронія» запам'ятається надовго. Не знаю, як почувала себе зала під час нашого виступу, але сподіваюсь, що ми виступили не гірше інших класів і глядачі змогли зрозуміти основні обряди, звичаї та традиційні елементи життя Греції та хоча б на хвилинку зануритися в атмосферу життя цього народу.

Звичайно, непересічній людині все це може здатися взагалі маячнею, адже навіть влаштовувати подібні перфоманси у звичайній школі. Та я вважаю, що пошуки інформації, пізнання та відтворення на сцені дають змогу не лише глядачам, але й нам відкрити для себе щось нове та незнайоме. Щороку наші режисери-постановники вигадують щось нове, дивне, неочікуване. Не завжди, звичайно, все виходить з першого разу, але той досвід і знання, які ми отримуємо, не лише знайомлять із життям інших народів, а дають можливість «підглянути» за цікавими моментами поведінки та звичаїв. Я не прибічник того, аби усі мали таку практику, але можу сказати, що «круто» (як говорить молодь) розвивати в собі подібні навички. Кожен рік для гімназії закінчується не просто підсумковими оцінками та вітаннями з Новим роком, а яскравим та незабутнім дійством. Тому, зустрічаючи Новий рік, можу з гордістю заявити, що так званий Старий не минув даремно, і я відкрила для себе щось нове.

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Щороку зимові святкування у школі мистецтв перетворюється на казку. Ми беремо участь у різноманітних дійствах, отримуємо безліч солодощів

та подарунків. Ці спогади стануть для нас найприємнішими, коли ми покинемо рідні

проводилася у передноворічний час, адже її метою було подарувати дітлахам справжнє свято.

Гімназисти з радістю погодилися допомогти своїм одноліткам. Кожен клас зробив свій внесок у хорошу справу. Учні приносили кошти, іграшки, ляльки, яскраві дитячі книжки, одяг. П'ятикласники навчаються у нашій школі лише перший рік і раніше не брали участь у подібних заходах, та вони захотіли зробити щось приємне для інших, принісши рекордну кількість м'яких іграшок. Увечері скриньку для збору грошей перенесли на перший поверх, де відбувалося новорічне дійство за участю учнів 5-9 класів. Тому батьки та гості закладу змогли посприяти цій добрій справі.

На мою думку, такі заходи дійсно корисні. У першу чергу це навчає нас,

«Подаруй свято хворій дитині»

домівки і поїдемо шукати свою долю у світі дорослих. Та, на жаль, не всі діти у нашій країні мають веселе та безтурботне дитинство. Варто пам'ятати, що Доля – примхлива пані. І кожен може потрапити у біду. Тому важливо допомагати іншим, дарувати їм надію, підтримувати у скруті. Наразі існує багато різноманітних організацій, що допомагають збирати кошти та надавати іншу матеріальну допомогу дітлахам, які щодня борються за життя, шукаючи спонсорів, які змогли б хоч частково допомогти з оплатою надскладних операцій. Проте кожен небайдужий може допомогти.

Тому з ініціативи нашого директора, професора Анатолія Єгоровича Короткова, 29 грудня у школі мистецтв було організовано благодійну акцію: «Подаруй свято хворій дитині». Не дивно, що акція

дітей, які мають чудові умови для навчання, проживання та саморозвитку, подумати про інших. Адже Людина має бути милосердною. Треба дарувати своє тепло іншим. Тому, сподіваємося, що зібрані подарунки передадуть частинку нашого тепла дітлахам, що зараз вступили у нелегку боротьбу з хворобами.

Валента Ю., 9 клас

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

Ярошенко О., 7 клас

«Письменники Кіровоградщини про Велику Вітчизняну війну»

*Де гнеться під вітром висока тополя
і хвиля дніпрова встає,
твій син, Україно, лежить серед поля
і дивиться в небо твоє...*

Сава Голованівський

Уже традиційним у 7 класі стало присвячення першої години спілкування у січні звільненню нашого міста від фашистських загарбників. У рамках краєзнавчого проекту семикласники підготували історично-літературну композицію «Письменники Кіровоградщини про Велику Вітчизняну війну». Учні вкотре згадали основні етапи війни, її прояви на території нашої області. Кожну історичну довідку гімназисти проілюстрували поезіями та інсценізаціями за творами письменників-земляків.

Під тиском ворога радянські війська відступали, залишаючи міста і села. 5 серпня 1941 року ворог оволодів Кіровоградом.

Із початком окупації гітлерівці почали творити «новий порядок». Одним із найстрашніших злочинів загарбників було масове знищення єврейського населення. Свій Бабин Яр існував в багатьох містах області: Грушевий Яр – у Новомиргороді, Гусарський ліс – у Новоукраїнці, яри у прилеглих лісах Олександрії та Голованівська. Жертвами нацистського терору також ставали вихованці дитячих будинків та хворі в лікувальних закладах.

За таких умов не могли не виникати вогнища опору гітлерівському окупаційному режимові. У перші дні війни майже в кожному населеному пункті області знаходилися патріоти, які ставали на двобій із загарбниками.

У вересні 1943 року війська Червоної Армії підійшли до адміністративних меж Кіровоградщини. 28 вересня – 3 жовтня частини 37-ї армії,

4-ї і 5-ї гвардійських армій за підтримки 5-ї повітряної армії форсували Дніпро й почали визволення Онуфріївського і Новогеоргіївського районів. Жорстокі бої зав'язалися

на підступах до Олександрії. Під час боїв за Знам'янку активну допомогу регулярним частинам надали партизани. Запеклі бої за визволення Кіровограда тривали 3 дні, а 7 січня 1944 у центрі міста були радянські танки. На ранок

8 січня обласний центр було звільнено. Населення, яке було під окупацією довгих 29 місяців, радісно зустрічало визволителів. Та у боях за визволення міста загинуло понад 36 тис. радянських воїнів. Навесні розгорнулася битва за остаточне визволення західних і південних районів області. Війська 3-го Українського фронту визволили у березні 1944 року сотні населених пунктів нинішніх Долинського, Бобринецького, Новгородківського, Устинівського районів. Воїни 2-го Українського фронту завершили звільнення області від фашистської окупації. У боях за визволення Кіровоградщини 400 воїнів були удостоєні звання Героя Радянського Союзу.

Звуگیлої руїни силует

На тлі пожарищ бовванів понуро,

Й нервово захлинявся кулемет

Тугою скоромовкою з-за мур.

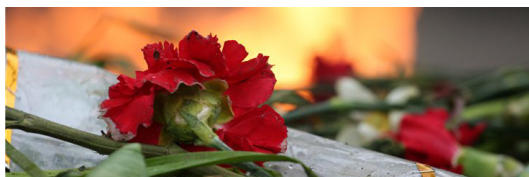
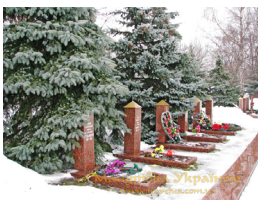
Та вже докруг зімкнулися полки,

На захід покотилась канонада,

І проясніло над Кіровоградом.

Зійшов світанок – мирний і палкий...

(Володимир Базилевський, «Січень 44-го»)

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

На зимових канікулах учні 11-Б класу (учасники євроклубу «Астра») разом зі своїми наставниками Ольгою Анатоліївною Берлін, Валентиною Олексіївною Шепель,

Надзвичайна подорож

Андрієм Анатолійовичем Коротковим та Олександром Івановичем Гуком мали унікальну можливість відвідати визначні місця Західної України.

Хочемо поділитися з вами враженнями від незабутньої подорожі, яку здійснили в мальовничий край. Адже це були найкращі чотири дні наших канікул.

10 січня ми прибули до Львова, який зустрів нас справжньою зимовою погодою з лапатам снігом та морозним

повітрям. Одразу ж автобус відправився до аквапарку, де можна було вдосталь накататися на водних гірках і просто весело провести час.

Зі Львова до Карпат нас чекала довга семигодинна дорога, під час якої ми встигли і виспатися, і поспілкуватися.

Удосталь намилювавшись краєвидами села Криворівні, ми нарешті дісталися до садиби «Горянка», в якій і проживали весь цей час. Наступного дня настав довгоочікуваний момент, коли усі змогли насолодитися відпочинком сповна. Кожен веселився як хотів: хто підкоряв гірські вершини на санчатах, або вперше став на лижі, а хто піднявся на самісіньку вершину,

щоб оглянути все звисока. Майже цілий день ми провели серед мальовничих

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

гір, і аж на вечір стомлені, але сповнені незабутніх вражень дісталися до садиби.

Суботу було повністю присвячено походам до музеїв. Наша група відвідала у районному центрі Верховина музей «Тіні забутих предків», де дізналися про створення С.Параджановим фільму за повістю М.Коцюбинського. Зацікавив і приватний музей народних гуцульських інструментів, екскурсоводом і власником якого є дуже веселий та енергійний чоловік, спомин про якого точно залишився у пам'яті кожного. Він грає на 16 музичних інструментах, розповідає смішні історії, а до нас поставився щиро і привітно. Також ми побували в будинках Михайла Грушевського та Івана Франка, а також мали змогу відвідати маєток Св. Миколая. Оскільки ми всі чемні дітки, то кожен отримав ще й по маленькому подаруночку. Не могли оминути і музей писанки в Коломиї. Це – чудове місце, в якому варто побувати кожному.

Мабуть, надовго всім запам'ятався прихід колядників. Вони були одягнені в традиційні гуцульські костюми, співали за стародавнім звичаєм та вселили радість в серце кожного з нас.

Та подорож, на жаль, дуже швидко закінчилась. Швидкий поїзд примчав нас до рідних стін, і ми знову сидимо за партами, згадуючи ті веселі дні, проведені разом.

Гарасько І., Білодідова Н., Гречина О., 11-Б клас

ГІМНАЗІЙНЕ ЖИТТЯ

Що носить людина все життя? Звичайно, ім'я. Воно має певний зміст, так чи інакше впливає на характер людини. Історія імен дуже цікава. Деякі з них дійшли до нас із сивої давнини, інші виникли нещодавно. За ім'ям можна

чи над проектом «Що в імені твоєму». Учні об'єдналися у чотири групи, обрали керівника, щоб дослідити походження, особливості творення та відмінювання імен, імен по батькові, прізвищ учнів гімназії. У процесі роботи над проектом шестикласники мали нагоду виявити свої дослідницькі здібності, вміння злагоджено співпрацювати. Усі учасники проекту відпо-

«Що в імені твоєму...»

визначити, які здібності чи недоліки може мати людина. Наші предки вважали, що від імені людини залежить уся її доля, і навіть у наші часи батьки, перш ніж дати ім'я дитині, намагаються з'ясувати його значення.

Будь-яке ім'я має цікаву історію. Є імена популярні, поширені в усьому світі, а є рідкісні. Наші прашури-слов'яни придумали чимало гарних імен: Світлана, Людмила, Борислав, Богдан, Надія, Любов. Їхній зміст нам зрозумілий, адже вони споріднені з відомими нам поняттями «світло», «мир», «надія», «бог», «любов». Та є багато запозичених імен. Дітей часто називають на честь родичів, відомих людей і навіть богів.

Дізнатися про виникнення імен та їх значення шестикласники мали нагоду, працюю-

відально поставилися до виконання завдань. А презентація результатів дослідження виявилася не тільки змістовною, а й цікавою. Учні з'ясували, що в кожному імені криється чимало таємниць – лінгвістичних, історичних, психологічних.

Семко О., 6 клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Піддубний О.С.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені © 2012 Надруковано в ТЦ облкомплексу, тираж 40 екз.